

ข

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

พ.ต.ท.ศักดิ์สิทธิ์ เขาวนลักษณ์สกุล

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวรรณี ยิบมันตะสิริ ประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิเพ็ญ พวงสายใจ กรรมการ

อาจารย์ ดร.อดิษฐ์ อิศรางกูร ณ.อยุธยา กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อทราบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด
เกี่ยวกับทรัพย์สินและเพื่อทราบปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดเชียงใหม่ ที่ถูกจองจำ
ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 30 ตุลาคม 2538 จำนวนทั้งสิ้น 134 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์
ผู้กระทำผิดด้วยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติพรรณนาเพื่อทราบข้อมูล
ส่วนบุคคลของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยการถดถอยเชิงพหุ
(multiple regression technique) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปร
อิสระ สำหรับสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้คือ การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจะถูกกำหนดโดย
ปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

จากการศึกษาพบว่า ผู้กระทำผิดร้อยละ 89 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20
ถึง 25 ปี ร้อยละ 52.2 สถานภาพสมรสเป็นโสดร้อยละ 72.4 และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน
เฉลี่ย 4 คน ผู้กระทำผิดมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ร้อยละ 58.9

และร้อยละ 78.5 เป็นกรรมกรรับจ้างนอกภาคเกษตร ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนนั้น ร้อยละ 93.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 7,000 บาท และร้อยละ 96.8 ไม่มีภาระหนี้สินผูกพัน ผู้กระทำ ความผิดร้อยละ 60.4 มีระยะเวลาในการจำขังต่ำกว่า 5 เดือน

ในแบบจำลองการศึกษาได้ใช้ปัจจัยต่าง ๆ อธิบายความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลต่อการ กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการ กระทำความผิดได้แก่ ขนาดครัวเรือน สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพที่เป็นแรงงานรับจ้าง นอกภาคเกษตร กล่าวคือ ผู้ที่มาจากครัวเรือนขนาดใหญ่เป็นโสด และมีอาชีพรับจ้างในตัวเมือง จะกระทำความผิดมากกว่าผู้ที่มาจากครัวเรือนที่มีขนาดเล็ก สมรสแล้ว และอยู่ในภาคเกษตรกรรม

สำหรับปัจจัยทางเศรษฐกิจอื่น คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา การศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง จะทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินน้อยกว่า ผู้ที่มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำ ในขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ต่ำกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นผู้กระทำความผิดมากกว่าผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือสูงกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

Independent Study Title The Economic Factors Affecting Crimes
Against Properties in Chiang Mai Province

Author Pol.Lt.Col. Sakdipat Chaovaluksakul

M.Econ Economics

Examining Committee :

Assist.Prof. Suwarat Gypmantasiri	Chairman
Assist.Prof. Dr. Sasipen Phuangsaichai	Member
Dr. Adis Israngkura	Member

The Abstract

The major objectives of this independent study are, firstly to study demographic characteristic of persons who committed crimes against properties. Secondly, to assess economic factors affecting crimes against properties in Chiang Mai Province.

Data of 134 detainees who were serving sentences for committing crimes between January 1 to October 31, 1995 were obtained from the Correction Department. Some detainees, randomly sampled, were also interviewed. Information obtained were then analysed. Simple multiple regression technique was used to assess the relationships between economic factors and crimes committed.

The results of the study show that most detainees i.e. 89 per cent were males. Fifty per cent were 20-25 years of age. Seventy two per cent were not married. The average family size was four persons. Fifty nine per cent attained lower secondary school education (Mathayom 1-3). As high as 78 per cent of them were labourers working outside the agriculture sector. With regard to their income, 93 per cent earned

less than 7,000 baht per month and 97 per cent were not in debt. Sixty per cent of detainees were sentenced to less than five months of imprisonment.

Factors which were found to be directly related with statistical significance to crime committing were family size, marital status, and occupation that of labourer in the non-agricultural sector. Those who committed crimes tend to come from larger family sizes, were not married and were non-agricultural labourers.

With regard to other factors i.e. average income and education level. It was found in this study that those with higher average income per month committed less crimes than those with lower income. Those with secondary education of Mattayom 3 tend to commit crimes more than these with primary education of Prathom 6 and also more than those with education level higher than Mattayom 3.